

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 26 februarie 2018 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, declarat de avocatul Iulian Cașu în numele inculpatului

Parhomenco Iuri xxxxx

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>19.10.2017 - 26.02.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>21.06.2018 - 21.05.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>16.03.2020 - 21.10.2020.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 26 februarie 2018, cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Parhomenco Iuri xxxxx a fost condamnat în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal la 5 ani închisoare, art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de exercitare a activității în domeniul turismului pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de exercitare a activității în domeniul turismului pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 07.04.2017 până la 30.01.2018.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada 2016 - aprilie 2017, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, împreună cu alte persoane la moment

neidentificate, au înființat un grup criminal și au condus activitatea lui având ca obiectiv omorul lui Vladimir Plahotniuc.

În scopul activității criminale comune, ei au atras în acest grup criminal coparticipanți - cetățeni ai Republicii Moldova și cetățeni ai Ucrainei, Parhomenco Iuri, Adamovici Alexandr, Evtușenco Pavel, Mâțak Bogdan, precum și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă.

Astfel, din primăvara anului 2016, persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, a dat indicație membrilor grupului criminal în privința cărora cauza penală a fost disjunctă și, care la rândul lor l-au atras la săvârșirea infracțiunii pe Parhomenco I. și cet. Ucrainei, Adamovici A., de a organiza și planifica omorul lui V. Plahotniuc.

Respectiv, numiții, împărțind rolurile în dependență de necesitățile activității infracționale bine chibzuite, planificate și bine determinate, cu desemnarea funcțiilor, a unor acte și acțiuni concrete, formând un grup criminal organizat stabil, îndeplinind acțiuni comune, urmărind scopul săvârșirii omorului la comandă, intenționat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, au întocmit un plan criminal îndreptat spre săvârșirea omorului omului de afaceri V. Plahotniuc.

Conform planului stabilit din timp, în perioada 2016 - aprilie 2017, Adamovici A., Evtușenco P., Mâțak B. și alte persoane, fiind desemnați de către conducătorii grupului criminal, în privința cărora cauza penală a fost disjunctă ca executorii propriu - ziși ai omorului, se deplasau în localitatea Lesnoie, Ucraina, aflată în apropierea frontierei de stat al Republicii Moldova, unde erau așteptați de membrii grupului criminal, Parhomenco I. și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, care le organizau trecerea ilegală a frontierei de stat al Republicii Moldova și îi transportau în mun. Chișinău, unde le asigurau cazarea în apartamentul nr. xxxxx mun. Chișinău.

În continuarea intenției criminale comune îndreptate spre omorul lui V. Plahotniuc, membrii grupului criminal, Parhomenco I. și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, la indicația altei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunctă, au procurat automobilul „BMW E36”, n/î xxxx, 4 aruncătoare de grenade „РІІГ 26 АГЛЕНЬ”, 2 pistoale „CZ-83” cu amortizor, muniții pentru aceste arme, 4 stații radio.

În continuare, membrii grupului criminal, Parhomenco I., Adamovici A., Evtușenco P., Mâțak B. și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, au studiat itinerarul și traseul pe unde se deplasează omul de afaceri V. Plahotniuc, precum și căile de acces la oficiul situat în mun. Chișinău, bd. xxxx, unde numitul activează, însă din cauze independente de voința făptuitorilor, dat fiind faptul că au fost reținuți de organele de drept, infracțiunea nu și-a produs efectul.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, ca pregătirea omorului unei persoane, săvârșite de către un grup criminal, cu premeditare, la comandă.

Tot el, în scopul realizării intenției criminale, în calitate de membru a grupului criminal organizat și alături de alți membri în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, precum și alte persoane la moment neidentificate de organul de urmărire penală au procurat 4 aruncătoare de grenade „РІІГ 26 АГЛЕНЬ”, 2 pistoale „CZ-83” cu

amortizor, 78 de cartușe pentru aceste arme, pe care le-au păstrat în subsolul blocului locativ situat în mun. Chișinău, str. xxxx.

Conform concluziilor raportului de expertiză criminalistică nr. 34/12/1-R-2278 din 19 aprilie 2017 ”obiectele ridicate în cadrul efectuării percheziției în subsolul blocului locativ situat în mun. Chișinău, str. xxxxx, sunt patru grenade antitanc, reactive de model „ППГ 26 АГЛЕНЬ” confecționate industrial, care sunt arme de foc de unică folosință destinate pentru nimicirea tancurilor, altor mijloace mecanizate și blindate, neutralizarea personalului. În interiorul dispozitivelor de lansare este câte o lovitură cumulativă, care fac parte din categoria munițiilor. Grenadele date sunt utile pentru a fi folosite după destinație”.

Conform concluziilor raportului de expertiză criminalistică nr. 34/12/1-R-2219 din 20 aprilie 2017 „două pistoale prezentate la examinare, cu numere înlăturate mecanic se referă la categoria armelor de foc letale și sunt pistoale cu țeava ghintuită, de calibrul -7,65x17 mm, cu lovitură centrală, de model „CZ-83”, adaptate pentru montarea amortizorului de sunet, confecționate industrial. 78 de cartușe se referă la categoria munițiilor letale și sunt cartușe de calibrul 7,65x17 mm (7,65 Browning) cu lovitură centrală, confecționate industrial, destinate pentru efectuarea de trageri din pistoale de model „CZ-83”, „CZ-70”, „Walther PPK”, etc.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca procurarea, păstrarea ilegală a armelor și munițiilor săvârșită de mai multe persoane.

Tot el, în perioada 2016 - aprilie 2017, în componența grupului criminal, la indicația și împreună cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, intenționat, în scopul obținerii de foloase, a organizat de mai multe ori intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Republicii Moldova a cetățenilor Ucrainei - Adamovici A., Evtușenco P., Mâțak B., Mișciuc I. și Korkișko P.

Astfel, conform planului infracțional stabilit din timp, în perioada sus menționată, cetățenii Ucrainei - Adamovici A., Evtușenco P., Mâțak B., Mișciuc I. și Korkișko P., se deplasau în localitatea Lesnoie, Ucraina aflată în apropierea frontierei de stat al Republicii Moldova, unde erau așteptați de membrii grupului criminal Parhomenco I. și alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunctă, care le organizau intrarea în Republica Moldova și îi transportau în mun. Chișinău, unde le asigurau cazarea în apartamentul nr. xxxxx, mun. Chișinău.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca organizarea migrației ilegale, adică organizarea, în scopul obținerii direct, a unui folos financiar, a intrării și șederii ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită asupra mai multor persoane, și de către un grup criminal organizat.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Necătând la faptul că, inculpatul, a recunoscut vina, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate este dovedită și prin probele administrate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de

condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, instanța a statuat că, art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal prevede în calitate de sancțiune pedeapsa cu închisoare de la 15 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare de la 2 la 7 ani, art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - amendă în mărime de la 1150 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 5 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Astfel, infracțiunile săvârșite de inculpat se atribuie la categoria celor excepțional de grave și grave, acesta a manifestat căința sinceră față de cele comise și nu are antecedente penale, victima nu are careva pretenții față de inculpat și a refuzat să se constituie ca parte vătămată, iar circumstanțe agravante lipsesc.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în împrejurările în care inculpatul și-a recunoscut vina, a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

În sensul de precizare a textului „limitelor de pedeapsă prevăzută de lege”, urmează a fi interpretată că în cazul în care pedeapsa este închisoarea, se reduce din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În privința etapelor activității infracționale, s-au reținut 2 infracțiuni în formă consumată (art. 290 alin. (2) lit. b) și art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal) și una în formă neconsumată – (pregătirea de infracțiune art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal).

Potrivit art. 26 alin. (1) Cod penal, se consideră pregătire de infracțiune înțelegerea prealabilă de a săvârși o infracțiune, procurarea, fabricarea sau adaptarea mijloacelor ori instrumentelor, sau crearea intenționată, pe altă cale, de condiții pentru săvârșirea ei dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul.

În acest mod, la aplicarea pedepsei în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, sunt luate considerare prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, conform căror mărimea pedepsei pentru pregătirea de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

La fel, în speță sunt operabile prevederile art. 81 alin. (4) Cod penal, care indică că pentru pregătirea de infracțiune și tentativa de infracțiune detențiunea pe viață nu se aplică.

În considerarea acestor deziderate, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ca urmare a reducerilor cu 1/3 din limitele pedepselor prevăzute de art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 81 alin. (2) Cod penal, sunt stabilite noile limite de pedeapsă sub formă de închisoare aplicabile

în prezenta cauză de la 3 luni, în baza art. 70 alin. (2) Cod penal până la 6 ani și 8 luni (1/3 din 10 ani).

Dat fiind că pentru pregătire de infracțiune termenul maxim este deja sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, dar în raport cu prevederea art. 364¹ Cod de procedură penală, limita maximă a pedepsei închisorii urmează a fi calculată din termenul de 10 ani redus cu o treime, noul termen obținut de 6 ani și 8 luni, este limita maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care poate fi numită inculpatului pentru pregătirea de infracțiune de omor săvârșită de către un grup criminal, cu premeditare, la comandă. La caz, limita minimă se va reține, având în vedere prevederea art. 70 alin. (2) Cod penal, limita generală de 3 luni închisoare, din care însă nu se mai poate face reducere.

Totodată, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ca urmare a reducerilor cu 1/3 din limitele pedepselor prevăzute de art. 290 alin. (2) lit. b) și art. 362/1 alin. (3) lit. a) Cod penal, limitele de pedeapsă sub formă de închisoare aplicabile în prezenta cauză vor fi de la 1 an și 4 luni (1/3 din 2 ani) până la un 4 ani și 8 luni (1/3 din 7 ani) și respectiv de la 3 ani și 4 luni (1/3 din 5 ani) până la 4 ani și 8 luni.

Totodată, cerința invocată de partea apărării privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, este lipsită de fundament juridic.

Ori, potrivit art. 90 alin. (1) și (4) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție s-a ținut cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, instanța poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Deci, art. 90 Cod penal este aplicabil vinovatului pe o anumită durată, dacă sunt întrunite următoarele condiții: este stabilită o pedeapsă cu închisoare; pentru infracțiunile săvârșite cu intenție (art. 17 Cod penal) - pe un termen de cel mult 5 ani; se aplică infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave.

În acest context se reține, că în speță nu sunt întrunite aceste condiții. Ori, una din infracțiunile săvârșite de inculpat, se atribuie la categoria celor excepțional de grave.

În plus, pedeapsă definitivă aplicată inculpatului este peste limita stabilită de art. 90 alin. (1) Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Vidrașco, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Parhomenco I. să fie condamnat în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal la 10 ani închisoare, art. 290 alin. (2), lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, art. 84 alin. (1) la 10 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de exercitare a activității în domeniul turismului pe o perioadă de 3 ani, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2165 lei.

Apelantul a invocat că, infracțiunile comise de inculpat aduc atingere valorilor importante ocrotite de legea penală, având un impact social deosebit, având ca scop final omorul unei persoane.

Felul în care s-a acționat, maniera în care au fost împărțite rolurile în momentul pregătirii infracțiunii, implicarea directă în acțiunile propriu-zise de racolare a membrilor în gruparea criminală dau dovadă de faptul inculpatul a avut un rol strategic în săvârșirea infracțiunii.

Iar pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, din motiv că aceasta este un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și în vederea atingerii scopului de influență asupra corectării și reeducării vinovatului, restabilirii echității sociale și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, astfel că, în privința inculpatului urma să fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

Respectiv, pedeapsa stabilită nu își va realiza scopul propus al pedepsei penale, și anume corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este eficientă nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

3.1 A declarat apel și avocatul Iulian Cașu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Parhomenco I. să fie condamnat în baza art. 26, 46, 145 alin.(2), lit. a), p) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 290 alin.(2), lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 362¹ alin.(3), lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, art. 84 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Codul penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Apelantul a indicat că, inculpatul nu a comis nicio infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă, doar s-a pregătit de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave ori, prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal se referă la infracțiuni consumate, nu și la pregătirea de infracțiuni. Iar potrivit art. 3 alin. (2) Cod penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Parhomenco I. a fost condamnat în baza art. 26, 46, 145 alin.(2), lit. a), p) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin.(2) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la 6 ani și 8 luni.

Potrivit art. 84 alin.(1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul turismului pe un termen de 3 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, la aplicarea pedepsei în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal, instanța de fond a luat în considerare prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, însă eronat a conchis că reieșind și din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele de pedeapsă sub formă de închisoare aplicabile în prezenta cauză urmează a fi stabilite de la 3 luni până la 6 ani și 8 luni.

Ori, în cazul condamnării inculpatului pentru o infracțiune neconsumată, se va ține cont de prevederile art. 81 alin. (2) Cod penal, stabilind limitele de pedeapsă ce urma să fie aplicată inculpatului, având în vedere că mărimea pedepsei nu poate depăși jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din

Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată și ulterior se vor efectua reducerile în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Deci, pentru pregătire de infracțiune, termenul maxim prevăzut de sancțiunea art. 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal va constitui 10 ani închisoare și cel minim, tot 10 ani.

Astfel, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, v-a fi redus termenul minim și maxim cu 1/3, și în acest caz lui Parhomenco I. îi este aplicabilă doar pedeapsa închisorii pe un termen de 6 ani și 8 luni.

De aceea, urmează a fi admis apelul procurorului, casată sentință în partea numirii pedepsei conform art. 26, 46, 145 alin. (2), lit. a), p) Cod penal și a pedepsei definitive și a pronunțată o nouă hotărâre, prin ca i-a numit pedeapsa lui Parhomenco I. pe art. 26, 46, 145 alin.(2), lit. a), p) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 81 alin.(2) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 8 luni.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, urmează a-i fi fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 9 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul turismului pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciare de tip închis ori, potrivit art. 72 alin.(4) Cod penal, în penitenciar de tip închis, execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave.

În speță, una din infracțiunile săvârșite de inculpat, prevăzută la art. 26, 46, 145 alin.(2), lit. a), p) Cod penal, face parte din categoria celor grave, fapt care va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, precum și va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin.(2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, ori aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru terțele persoane predispuse la comiterea infracțiunilor.

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, pedeapsa aplicată va corespunde pericolului și gradului social al faptelor comise, circumstanțelor comiterii infracțiunilor, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și neconștientizarea pericolului crimelor săvârșite.

Astfel, sunt nefondate argumentele apărării referitor la aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, asigurându-se restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni și va duce la conștientizarea de către inculpat a necesității respectării legii, ceea ce asigură îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Codul penal.

5. Avocatul Iulian Cașu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri, prin care Parhomenco I. să fie condamnat în baza art. 26, 46, 145 alin. (2) lit. a), p) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 290 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să-i fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Recurentul a invocat că, conform art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Ori, inculpatul nu a comis nici o infracțiune deosebit de gravă sau excepțional de gravă, acesta din urmă, doar s-a pregătit de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, prevederile art. 90 alin. (4) Cod penal se referă la infracțiuni consumate, nu și la pregătirea de infracțiuni, iar, conform art. 3 alin. (2) Cod penal, interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise.

Este eronată și poziția instanței de apel, care a stabilit că atât limita maximă, cât și limita minimă înăuntru căreia poate fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare lui Parhomenco I. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 26, 46, 145 alin. 2) lit. a), p) Cod penal este de 6 ani și 8 luni, această poziție făcând imposibilă individualizarea pedepsei, deoarece atât minimul, cât și maximum pedepsei este de 6 ani și 8 luni.

Ori, este corectă poziția primei instanței, care a constatat că limitele de pedeapsă aplicabile urmează a fi stabilite de la 3 luni la 6 ani și 8 luni.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, inclusiv de prevederile art. 25 alin. (3), 61, 75, 81 alin. (2) și 84 alin. (1) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror răspunderea pentru pregătirea de infracțiune se stabilește conform articolului corespunzător din Partea specială a prezentului cod, ca și pentru infracțiunea consumată, cu trimitere la art. 26

și respectându-se prevederile art. 81. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Mărimea pedepsei pentru pregătirea de infracțiune nu poate depăși jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Ori, art. 25 alin. (3) și 90 alin. (4) Cod penal prescriu clar și fără echivoc că răspunderea pentru pregătirea de infracțiune se stabilește conform articolului corespunzător din Partea specială a Codului penal, ca și pentru infracțiunea consumată, iar persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 3. - 5. din decizie*),

iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Iulian Cașu împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2019, în privința inculpatului Parhomenco Iuri xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 13 noiembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun